

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916. (Behandling af Sager i Medfør af Grundlovens § 78, 2det Stykke).

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1333).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Rytter: Paa Grund af vor Stilling til Grundlovssagen skal jeg anbefale, at man undlader at stemme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 38 Stemmer; 28 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod Forslaget.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Derpaa foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Rigsretten.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1333).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Rytter: Af samme Grund, som jeg anførte ved det forrige Forslags Behandling, skal jeg anbefale, at man undlader at stemme.

Hendriksen: Jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme for Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 41 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af Forespørgsel til Justitsministeren af 13de landstingsvalgte Medlem (Rytter) m. fl.

Forhandlingen genoptoges.

C. J. F. Sven: Jeg vil begynde med at udtrykke min Glæde over, baade at Forespørgselen er blevet stillet, og at den højtærede Justitsminister har givet en saa grundfærdig Redegørelse for Forholdet, som Tilfældet er. Den faldt maaske enkelte Medlemmer, der ikke er særlig juridisk trænede, noget lang, men ud fra en juridisk Bedømmelse var den ualmindelig klar og særdeles oplysende.

Hvad selve Sagens Realitet angaar, er der efter mit Skøn kun eet Punkt, der giver Anledning til særlige Overvejelser, og det er Afsnit III, Punkt 3, i den udstedte Instruks af 22. April 1938, der siger, at paa Begæring af Rigspolitichefen, Politidirektøren i København eller Chefen for Opdagelsespolitiet skal der meddeles Politiet alle begærede Oplysninger og gives Politiet Lejlighed til Aflytning i det ønskede Omfang. Denne Regel er ganske ubegrænset. Der skal ikke foreligge nogen Retskendelse, hverken før eller efter, at en af de tre Embedsmænd har forlangt Adgang til Aflytning. Der skal ikke gives Indberetning til højere Myndigheder, i hvert Fald ikke Myndigheder, under hvilke de tre nævnte Embedsmænd sorterer. Der skal ikke gives Meddelelse til de Personer, som er Genstand for Aflytning.

Dette synes jeg er meget betænkeligt. Det er dog noget, som jeg vil gaa ud fra ikke var almindelig bekendt, at her er vi udsat for, enhver af os, at en af disse tre Embedsmænd pludselig dekreterer, at vor Telefon skal aflyttes. Der staar ikke noget som helst om, at det skal være paa Basis af forskellige Forpligtelser eller til Oplysning af Forbrydelser. Det er i Virkeligheden fuldstændig skønmæssigt fra de paagældende Myndigheders Side, at en saadan Aflytning kan finde Sted. Den almindelige Befolkning, der bliver bragt i Kundskab herom, vil sikkert blive noget rystet, thi det havde man vel egentlig ikke tænkt sig. Man havde vel ikke tænkt sig, at i et civiliseret Samfund og i et fredeligt Samfund som det danske har man ved en simpel Instruks til Telefonselskaberne tillagt tre Personer her i Landet Adgang til uden Retskendelse, uden nærmere Begrundelse, uden Meddelelse til den, der er Genstand for Aflytningen, at dekre-